

Ujévi levél

**BEREGI OSZKÁRNAK, A NEMZETI SZIN-
HÁZ ÖRÖKÖS TAGJÁNAK, JANUÁR 1-ÉN**

... Gyenge violának letörött az ága:
Szívünknek, lelkünknek nagy bubánatára.
Törött ága fejét szomorun lehajtja,
Uj violavirág nem nyílik már rajta ...
... Két öreg tölgy áll még téli irtás szélén:
Ez a Te jelképed, ez az én jelképem.
Egy-egy ága csonka, sok már félig száradt:
Csunyan megtépázta, majd egy egész század.
Látjátok "szömötökkel," tapintsátok kézzel:
Örök nyár, ifjuság, ilyen módon vész el.
Két örök fiatal ... mégis, mégis vénség:
Ebek harmincadján a hetyke lozenység.

... Ránk szítált az Uj Év... Mondjam-e hanyadik?
Ránk szítá-e egykor vajon a századik?
Vág az életvihar ... mégis, mégis élünk,
Vajon az Istennek mi terve van velünk?
Zajos volt az éltünk ... színes, szípkázó:
Ragyogó tavaszok színeiben játszó.
Csóközön, szerelem, szervedély, viharzás:
Büszke csinompalkós ... rohanásos, hajrás.
Nyargalásztunk sokat álomparipákon,
Olykor a vár alatt, olykor fönt a váron.
Szívárvány hidakon vágtattunk keresztül,
Mámorosan, vakon, sőt olykor vesztül.

Hajrá művész dzsungel ... hajrá betyár élet:
Sok-sok álomkincsünk végül semmivé lett.
Hej sok, sok piros bünt követtünk el gyakran:
De ki tudja: BÜNÜNK lesz majd halhatatlan?...
Dalolt kedvenc muzsánk, égi dal nyílt ajkán:
Jártunk vadhegyek között a Gangesztavak partján
Elmaradt a VALÓ százszor is megettünk:
Észre sem vettük, hogy öregebbek lettünk ...
Ha álomparipánk lassult már ... ugy láttuk ...
Ezüst sarkantyunkat a szügyébe vágtuk.
Sok volt az ezüstünk ... örültünk két dőre:
S fejünkre is jutott bőven már belőle ...

Száz maszkot viseltél, sok szerepet játsztál:
Föld porából olykor az Olympra szálltál.
En maszk nélkül jártam, sok száz írást írtam:
Könnyes sok fájdalom mind rímekbe sirtam.
... Kopogtat az Ujév szép csecsemős képpel
S jövő ilyenkorra aggastyánként mén el ...
Hát mi jó Pajtásom: Oszkár, hova megyünk?
Jaj, fiatalabbak többé mi sem leszünk!
De ha nem is leszünk, minek féj vagy féjlek?
Siron tul is él még a szellem és lélek.
Áthidal a lélek: távot, multat, jelent
S gyakran Földdel köti össze a Végtelet!

Sok a fájó emlék, sok a fájó bánat,
Amely meggörbíti az egyenes vállat.
De kell mindakettő az egyensúly végett:
Földi szenvedés ez, de égi szemlélet.

Szenvedés hiába: a boldogság ára:
Azért teszi Isten lelkeink próbára.
Bár emberi ésszel megértni nem lehet:
Azt bünteti Isten gyakran, akik szeret!
Miként tűzben edzik acéllá a vasat:
Legtisztabb a szív, mit fájdalom hasogát.
Jó, tiszta és nemes, csak oly lélek lehet,
Mely szenvedéstűzben égett már eleget.

Hol tartunk mi, Oszkár? Nézz² lelkünkön végig:
Jákob lajtörjáján felhágtunk az Égig.
Voltunk a Zenitben, jártunk a Nadirban:
Sok-sok fejezetben ezt már rég megírtam.
Tévedten botorkál Ember a sötétben,
Ha iránytűt nem tesz Isten a lelkébe.
Mert bár elme gyakran fürkészk, keres, kutat:
Nagy ritkán leli meg Istenhez az utat.
Ily iránytű nélkül nincsen igaz öröm,
Sohsem léphetnénk át a boldogságkönyön.
Dicsérettessék az Ur—kegyelemmel áldott:
Aki malaszt szárnyán lelkeinkbe szállott.

... Hej itt van az Uj Év ezer problémával:
Berlinnel, Kongóval, atommal, bombával. ^{hoo}
Kék tavakhoz érünk, vagy dzsungel bozóttal?
Farkas vagy a bárány jut majd Genszben szóhoz?
Gonosz kísé-e majd vagy Isten törvény:
Oázishoz érünk vagy elnyel az örvény?
Valóra vá-e sok szabadnemzet-álom:
Vagy tovább is marad a tírás és járom?
Bűnök kinkeresztjén kihajt-e a Béke?
Szabad lesz-e hazánk szőlga nemzedéke?
Sokan szent hittel a Béke-Angyalt várják:
De mit ér az angyal, ha szárnyát levágják?

... Ránk virradt az Uj Év ... mit is kéne tenni?
Én csak annyit vélek: LENNI, LENNI, LENNI!
Sőt ha prolongálnák az életváltónkat:
Alkotni még sokat, szépeket és jókat ...
Ez lenne alkonyos életünk uj élte,
Csak kérdés: mi erről az Ég véleménye?
Főnt a magas Egben a Felséges Isten:
Megg hallgatja-e, hogy mit kérünk mi itt lenni?
Hej az lenne újra ünnep a világon:
Ha FÖNT meghallgatnák földi imádságom.
Maradjunk hát ebbe: égí választ várok
S boldogságos vidám UJ ÉVET kívánok!

P.S. Adassék e levél Beregi Oszkárnak:
Tulajdon kezébe, senkinek se másnak.
Rajta van billogja, rajta van pecsétje:
Beregi Oszkárnak adják a kezébe.
Thália kordéján vigyék el Oszkárnak,
A Magyar Szinjátság élö főpapjának!

Ismeretudom, ki írta, de a versforma
is stílus Szegedy Lászlóra vall
V.O.

